

A Little Paddocksban is épp reggeliztek a ház lakói. Miss Blacklock – hatvan-egynéhány éves hölgy, a ház tulajdonosa – az asztalfőn ült. A szokásos vidéki tweed-kosztümöt viselte, és – nem épp hozzáillően – szoros gyöngysort a nyakán, de láthatólag hamis gyöngyökből. Kezében a Daily Mail: Lane Norcott rovatát olvasta. Julia Simmons bágyadtan lapozgatta a Telegraph-ot. Patrick Simmons a múltkori keresztretjtvény megfejtését ellenőrizte a Times-ban. Miss Dora Bunner a helybeli hetilapnak szentelte minden figyelmét.

Miss Blacklock halkán nevetgélt. Patrick azt dűnnyögte: – Stádium, nem stadion.– itt hibáztam el!

Miss Bunnerből egyszerre csak kibuggyant valami hangos kotkodácsolásféle, mint amikor egy tyúk megriad:

– Letty ... Letty ... láttad ezt? Vajon mit jelenthet?

– Mi a baj, Dora?

– Ez a hirdetés. Pedig jól olvastam: Little Paddocks. De mit jelenthet?

– Talán megmutatnád, Dora kedves... Miss Bunner engedelmesen átnyújtotta a lapot Miss Blacklocknak, és reszkető ujjal mutatott a szóban forgó helyre:

– Ezt nézd meg, Letty.

Miss Blacklock megnézte. Aztán felhúzta a szemöldökét. Egy gyors, fürkésző pillantást vetett az asztaltársaságra. Végül hangosan felolvasta a hirdetést:

Ezúton tudatjuk, hogy október 29-én, du. fél hétkor a Little Paddocksban gyilkosság lesz elkövetve. Minden külön értesítés helyett.

Aztán éles hangon mondta: – Patrick, ez a te ötleted?

És fürkésző arccal meredt az asztal túlsó végében ülő fiatalember csinos, hányaveti arcára.

Patrick Simmons egy pillanatig se késett a tiltakozással:

– Ugyan, Letty néni. Hogy jut ilyesmi az eszébe? Miért volna nekem közöm hozzá?

– Kitelne tőled – mondta szigorúan Miss Blacklock. – Épp az ilyen vicceket szereted.

– Én? Á, szó sincs viccről.

– És te, Julia?

Julia unott arccal felelte: – Ugyan.

– Lehetséges volna, hogy talán Mrs. Haymes... – kezdte Miss Bunner, és az egyik üres helyre pillantott, ahol valaki már befejezte a reggelijét.

– Á, nem hiszem, hogy a mi Phillipánknak viccelődni volna kedve – mondta Patrick, – Ő annál sokkal komolyabb.

– Na de mit jelent ez az egész? – kérdezte Julia ásítva. – Mi akar lenni tulajdonképpen?

– Gondolom, valami ostoba ugratás – mondta lassan Miss Blacklock.

– De miért? – fakadt ki Dora Bunner. – Mi az értelme? Nagyon buta vicc. És nagyon idéetlen.

Petyhüdt arca sértődötten remeget, és rövidlátó szeme csillogott a felháborodástól.

Miss Blacklock rámosolygott.

– Ne izgasd fel magad, Bunny. Valakinek ilyen a humora. Csak szeretném tudni, hogy kinek.

– Itt az áll, hogy ma – mondta Miss Bunner. – Dél-után fél hét kor. Mit gondolsz, mi lesz?

– Halál! – mondta Patrick síri hangon. – Édes halál.

– Nyughass, Patrick – szólt rá Miss Blacklock, miután Miss Bunner halkán felsikoltott.

– Én csak Mitzi különleges tortakreációjára gondoltam – mentegetőzött Patrick. – Mindig “édes halálnak” hívjuk, nem igaz?

Miss Blacklock csak mosolygott, de nem nagyon figyelt oda.

– De mégis, Letty, mit gondolsz... – makacskodott Miss Bunner.

Barátnője derűs nyugalommal vágta el a szavát.

– Egyet biztosan tudok, hogy mi lesz fél hétkor – mondta szárazon. – A fél falu itt fog nyüzsögni, rettentő kíváncsian. Mindjárt utána is nézek, hogy el vagyunk-e látva sherryvel.